

Liturgický program od 2. mája 2011 – do 8. mája 2011

Deň	Čas a miesto	Úmysel
Pondelok 2.5.	Vyšná Rybnica 8.00 - sv. liturgia	+ Mária, Ján
Utorok 3.5.	Vyšné Remety 17.30 - sv. liturgia + moleben	+ Karol, Štefan, Mária rod. Lamerová
Streda 4.5.	Vyšná Rybnica 17.30 - sv. liturgia + moleben	+ Ján, Michal rod. Mišová
Štvrtok 5.5.	Vyšné Remety 16.00 – sv. spoved' 17.30 -sv. liturgia + euch. pob.	+ Ján, Alžbeta, Irena rod. Peťová
Piatok 6.5.	1. piatok v mesiaci Vyšná Rybnica 15.30 – sv. spoved' 16.45 - sv. liturgia +euch. pob.	* za členov sv. ruženca
	Vyšné Remety 18.00 – sv. liturgia + moleben	* za členov sv. ruženca
Sobota 7.5.	Vyšná Rybnica 15.30 – sobáš	
Nedeľa 8.5.	3. nedeľa po Pasche – o myronosičkách Vyšné Remety 8.30 - sv. liturgia Vyšná Rybnica 10.00 - sv. liturgia	* za veriacich z farnosti * Mária, Anna

POKOJ VÁM

Roč.5, číslo 18.

Farský týždenník pre farnosť Vyšná Rybnica

AKO RÁŠŤ V MARIANSKEJ ÚCTE

Mesiac máj je v kresťanskom povedomí odpradáva spojený s úctou k nebeskej Matke, Panne Márii. Konajú sa májové pobožnosti, molebeny i púte. Mariánska úcta je teda podstatnou súčasťou katolíckej zbožnosti a spirituality. Aj Druhý vatikánsky koncil vo vieroučnej konštitúcii Lumen Gentium – o Cirkvi, spomína úctu k Panne Márii: „Márii, presvätej Božej Matke, ktorá mala účasť na Kristových tajomstvách, Božou milosťou po Synovi povýšenej nad všetkých anjelov a ľudí, Cirkev právom preukazuje osobitnú úctu. Už od najdávnejších čias sa Panna Mária uctieva ako Bohorodička, pod ochranu ktorej sa veriaci v modlitbách utiekajú vo všetkých nebezpečenstvách a potrebách. Najmä od Efezského koncilu, kult Božieho ľudu voči Márii vzrastal v úcte a láske, zbožnosti a nasledovaní, podľa jej vlastných prorockých slov: Blahoslaviťma budú všetky pokolenia, lebo veľké veci mi urobil ten, ktorý je mocný.”

Pretože človek je nedokonalý tvor, ako píše sv. Ján z Kríža, v našej úcte k Bohu sú nutne nedokonalosti, ktoré musíme postupne očisťovať. Od priveľkej ľudovej úcty sa musíme pozdvihnúť k zrelšej a duchovnejšej úcte. Ak to platí o našej úcte k Bohu, o to viac to bude platiť o úcte k Panne Márii, do ktorej sa ešte ľahšie primiešavajú niektoré nesprávne prvky ľudovej zbožnosti. Tieto ľudské chyby často nemyslené v zlom, zapríčinili i zapríčiňujú rozličné neteologické závery. Na jednej strane je to priveľký fanatizmus, túžba po zázrakoch a zjaveniach, čo potom mnohých ľudí znechucuje a odrádza od viery, od Cirkvi, vznikali a vznikajú rozličné bludy a herézy; často sa degraduje pravá a prežívaná viera i osobnosť a postavenie Božej Matky, a v neposlednom rade vznikajú aj zbytočné nedorozumenia v ekumenickom dialógu. Preto je dôležité jemne a citlivo v spojení s Magistériom hľadať správne cesty mariánskej úcty. Veď Mária je naša Matka, a každá matka si želá, aby jej deti rástli a stali sa dospelými. Tak by sme mali rásť aj v mariánskej úcte: teologicky sa vzdelávať a svoj vnútorný vzťah k Božej Matke si budovať cez modlitbu a duchovný život.

E.J. Cuskelly píše o troch hlavných bodoch mariológie, z ktorých vychádza mariánska úcta:

1. Mária je Božia Matka, Matka Ježiša Krista, Bohočloveka a Vykupiteľa. Odtiaľ pochádza Máriina výsostná dôstojnosť a nárok na úctu. Odtiaľ pochádza jej úzke pridruženie sa k Ježišovi Kristovi v diele vykúpenia a

vzhľadom na nanebovzatie aj jej účasť na Kristovom víťazstve, na jeho zmŕtvychvstaní a oslávení.

2. Mária je Matkou ľudí i Matkou Krista – Bohočloveka, ktorá vytvára Ježiša v jeho údoch a ako prostredníčka milostí získava milosť a požehnanie pre nás ľudí.

3. Mária je nepoškvrnená Panna – bez škvrny hriechu a nedokonalostí, je plná milosti a svätosti, prežíva hrdinskú vieru, nádej, lásku a všetky čnosti. V tom je vzorom a inšpiráciou pre ľudstvo.

V úcte k Panne Márii nachádzame však neraz aj „mimoteologické“ prvky. To, čo sa spája s teológiou o Márii v jej vzťahu k Bohu i k ľuďom, ale ešte to nie je súčasťou viery, ku ktorej sú kresťania viazaní. Sú to rozličné zjavenia Panny Márie, zázračné medailóny, zvláštne tituly, svätyne, sochy, škapuliare, novény a iné prejavy mariánskej zbožnosti. O týchto druhoradých prvkoch mariánskej úcty spomínaný autor píše: Ak sú spojené s teologickým „jadrom“ úcty a pomáhajú nám k jej hlbšiemu chápaniu a prežívaniu, sú dobré, užitočné a v istej miere pre ľudí i potrebné.

Teda, nemôžeme tieto prejavy mariánskej zbožnosti tvrdo odsúdiť a zavrhnúť – veď ľudová zbožnosť bude vždy nedokonalá. Treba len dávať pozor na nesprávne prístupy hraničiace s poverou a s falošným mesianizmom. Keď niektorí ľudia radi pripisujú väčší význam nejakým súkromným zjaveniam Panny Márie, ako pokladu viery a Svätému písmu. Iní dokonca považujú Panu Máriu za milosrdnejšiu od Krista a domnievajú sa, že im vyprosí od neho milosti, ktoré im jeho prísnejšia spravodlivosť nie je ochotná udeliť. Je smutné, keď niektoré „mariánske“ časopisy napádajú kňazov – dokonca

hierarchiu a znevažujú slovenskú liturgickú komisiu, odsudzujú a zatracujú neortodoxných mariánskych ctiteľov. Veď mariánska úcta musí byť predovšetkým v srdci každého kňaza i človeka!!! Myslím si, že zbytočne budeme písať články a vydávať mariánske časopisy, keď náš život a správanie nie je v súlade s kresťanskou láskou a toleranciou.

Na záver opäť slová profesora teológie pátra Cuskellyho: Ak chceme viac poznať Panu Máriu, nemáme hľadať nové pravdy o nej, ale skôr sa máme usilovať hlbšie vniknúť do nadprirodzenej skutočnosti jej vzťahu s Ježišom Kristom a s Kristovým telom. A pretože je to niečo nadprirodzené, môže nám viac pomôcť len svetlo Kristovej milosti. Takto sa naša úcta zdokonaľuje vo svojej ontologickej realite a v hlbšej osobnej rovine. Je jednoduchšia a jednotnejšia, pretože je sústredená a obsiahnutá v našom zjednotení s Bohom v Kristovi.

Nedeľa

Dejiny nedele začínajú zmŕtvychvstaním Ježiša Krista: : „*je to prvý deň v týždni*“ . V nedeli je sprítomnené celé veľkonočné tajomstvo, príkl.: Nedeľa – Voskresenie (používa sa u Rusov). V prvopočiatkoch sa nedeľa nazývala aj „*prvým dňom v týždni*“, v ktorom sa slávil „*lámanie chleba*“. Židokresťanské obce slávil sabath ako deň pokoja, a nedeľu ako deň pamiatky vzkriesenia a súčasne eucharistického sprítomnenia Pána. No v 1. storočí kresťania už slávia iba nedeľu. V tento „deň Pána – v deň pomenovaný podľa slnka“ sa kresťania podľa Justínovho svedectva schádzali pravidelne k sláveniu Eucharistie. Nedeľa bola prvým a tiež aj ôsmym dňom týždňa začiatkom i jeho vyvrcholením. Svätí otcovia chápali nedeľu ako VIII. deň - symbol pre Vzkriesenie Pána a obnovu sveta Ježišom Kristom. V SZ bolo toto číslo časté (obriezka na 8. deň, 8 ľudí v korábe s Noemom...). Až v stredoveku sa za prvý deň týždňa pokladal pondelok (národy, ktoré prijali kresťanstvo: Slovania, Maďari...) Nedeľa je symbolom večného života, lebo spomíname vzkriesenie Pána a očakávame jeho druhý príchod.

Názov Nedele: *Deň Pána – Kyriake hemera* * lat.: *Dominicus Dies* – neskôr už len *Dominica* a *Kyriake*. Od V. stor. ako *deň slnka - Dies solis*, čo prešlo do ostatných rečí / Sunday, Sonntag,.../. Deň Pána – Deň Krista!

Teológiu nedele tvoria tri prvky:

1. pamiatka na Vzkriesenie;
2. očakávanie druhého príchodu Ježiša Krista ;
- 3) zhromaždenie kresťanov pri Božom Slove a Božom Chlebe (EU).

Východ používa pojem *Anastazimos hemera* - deň Vzkriesenia.

Konštantín Veľký ustanovil 7. III. r. 321 nedeľu ako deň pracovného pokoja v pamätný „deň Slnka“. Nicejský snem r. 325. stanovuje nedeľu ako *deň liturgického zhromaždenia*.

Na Západe je nedeľný odpočinok záväzný od r. 1234 nariadením pápeža Gregora IX. (II. Lyonský snem).

Dekrét pre Východ Cirkvi k nedeli: zaväzuje veriaceho v nedeľu a zasvätené sviatky byť prítomný na službe Božej.

Sacrosanctum Concilium o nedeli píše: „*Nedeľa je prvotný sviatok, ktorý ma každý sláviť v Božom zhromaždení podľa svojho postavenia a to vedome, aktívne a s úžitkom.*“ Dôležité je tu 2. prikázanie z piatich cirkevných prikázaní: „*V nedeľu a vo sviatok byť nábožne prítomný na celej sv. liturgii.*“